

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 9CoCsp/22/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219202857  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219202857.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený Advokátskou kanceláriou STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava, IČO: 52 451 747 proti žalovanému: N. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., J. XXXX/XX, zastúpená splnomocnencom: Z. D., bytom Y., J. XXXX/XX, o zaplatenie 787,60 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 9. januára 2020 č. k. 13Csp/120/2019-97 takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do zaplatenia sumy 680,25 eura s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 308,80 eura od 26. 04. 2017 do zaplatenia **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnom napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do zaplatenia sumy 70 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 70 eur od 26. 04. 2017 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 680,25 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 308,80 eura od 26. 04. 2017 do zaplatenia a sumu vo výške 70 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 70 eur od 26. 04. 2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti prevyšujúcej sumu 680,25 eura a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 74,96 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, pričom o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukazom na ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., § 52 a nasl., § 565, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1a ods. 1, § 1 ods. 4, § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z.. Uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 15. 08. 2019 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 787,60 eura s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 787,60 eura od 26. 04. 2017 do zaplatenia, ako aj nárok na zaplatenie 70 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 70 eur od 26. 04. 2017 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120161579 z 20. 10. 2016 uzatvorenej so žalovanou ako dlžníkom, poskytol žalovanej úver vo výške 700 eur za celkový úrok vo výške 36,80% z istiny, t. j. 257,60 eura. Žalovaná sa ako dlžník zaviazala celkovú čiastku vo výške 957,60 eura uhradiť v 12 mesačných splátkach po 79,80 eura. Žalovaná neplnila svoju zmluvnú povinnosť včas, a tak žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 03. 05. 2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky a podaním z 28. 05. 2017 žalovanej oznámil zosplatenie úveru ku dňu 25. 04. 2017. Žalovaná celkovo

uhradila žalobcovi na túto zmluvu sumu 170 eur, pričom žalobca si uplatňuje len nárok na rozdiel medzi sumou, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť a sumou úhrad, a to vo výške 787,60 eura (957,60 - 170). Predmetom konania sú záväzky žalovanej z dvoch úverových zmlúv, na základe ktorých mala žalovaná čerpať úver vo výške 700 eur, resp. vo výške 160 eur. Súd mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovanou bola dňa 20. 10. 2016 uzavretá zmluva o úvere č. 120161579, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 700 eur, z ktorej suma 250,02 eura bola žalovanou určená na úhradu iného dlhu žalovanej voči žalobcovi. Z dôvodu, že žalovaná neplnila svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, keď k 03. 05. 2017 bol jej dlh vo výške 318,80 eura, ako vyplýva z predžalobnej upomienky, žalobca dôvodne a dovolene vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, v súlade s čl. III bod 1 zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie, zmluva č. 120161579 obsahuje všetky náležitosti, absencia ktorých by mohla vyvolať prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Je v nej uvedená výška úroku, ako aj výška úveru, výška odplaty, výška splátok, počet a termíny splátok, výška RPMN a priemernej RPMN, ako aj suma celkovej čiastky a v bode 2 čl. III zmluvy je upravená aj doba trvania zmluvy. Pokiaľ podľa zmluvy údaj vyžadovaný v § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. bola za čerpaný úver vo výške 700 eur dohodnutá odplata vo výške 36,80%, zhodne s výškou úroku, takto vypočítaná odplata neprekročila najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z., v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia, najmä keď priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) bánk a pobočiek zahraničných bánk bola podľa údajov Ministerstva financií SR k 30. 06. 2016 v hodnote 18,99% pre spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov. Pokiaľ úver čerpaný žalovanou vo výške 700 eur bol splatný 12 mesačnými splátkami, pričom výška odplaty bola zhodná s výškou úroku 36,80%, takáto výška odplaty neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk podľa § 1 ods. 4, ktorý v danom prípade je až 37,98% (2 x 18,99). Ani výška RPMN uvedená v úverovej zmluve nie je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ súd nemal preukázaný dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru čerpaného vo výške 700 eur a do okamihu predčasného zosplatenia úveru listom žalobcu z 28. 05. 2017 bolo splatných 7 splátok po 79,80 eura (558,60 eura), z ktorých žalovaná uhradila sumu 170 eur, dlh žalovanej na splatných omeškaných splátkach predstavuje 388,60 eura. Predčasným zosplatením úveru nastala splatnosť zostávajúcich 5 splátok, pôvodne splatných po 79,80 eura, z ktorých na istinu pripadlo 73,10% (58,33 eura), teda predčasne zosplatená bola istina úveru vo výške 291,65 eura (5 x 58,33 eura), keď podľa názoru súdu s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka žalobcovi po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nevznikol nárok na ďalší úrok, keď splatnosť zostatku istiny úveru nastala spolu so splatnosť úrokov, ktoré sa jej týkajú. Z uvedeného dôvodu v súvislosti so zmluvou č. 120161579 považoval súd nárok žalobcu za dôvodný do výšky 680,25 eura (388,60 + 291,65) a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Súd mal tiež za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovanou bola dňa 20. 10. 2016 uzavretá aj Zmluva o úvere č. V1201611014, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 160 eur na financovanie členstva ŠTART, na základe kúpnej zmluvy č. 6999, uzatvorenej medzi žalovanou a spoločnosťou EduHouse a. s. ako predávajúcim. Z dôvodu, že žalovaná neplnila svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, keď k 03. 05. 2017 bol jej dlh vo výške 119,10 eura, ako vyplýva z predžalobnej upomienky, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalobca výpisom z účtu preukázal prevod sumy 160 eur dňa 20. 10. 2016 v prospech účtu spoločnosti EduHouse a. s. s uvedením čísla úverovej zmluvy č. 1201611014 ako špecifickým symbolom a uvedením čísla kúpnej zmluvy 6999 ako variabilným symbolom. Strany sporu existenciu uvedenej kúpnej zmluvy nepreukázali, len žalovaná preukázala existenciu kúpnej zmluvy č. 0152, ktorú dňa 19. 04. 2016 ako kupujúca uzavrela so spoločnosťou EduHouse a. s. Predmetom uvedenej kúpnej zmluvy bolo taktiež členstvo ŠTART za kúpnu cenu 140 eur. Žalovaná ďalej preukázala, že spoločnosť EduHouse a. s. podala dňa 21. 10. 2016, teda deň po uzavretí úverovej zmluvy č. V1201611014, na pošte zásielku adresovanú žalovanej, obsahom ktorej mali byť príručky spotrebiteľa a platobná karta uvedenej spoločnosti platná do 11/2017. Žalovaná netvrdila a nepreukázala, že by žalobcovi v súvislosti so spotrebiteľským úverom čerpaným vo výške 160 eur a viazaným na kúpu členstva ŠTART uhradila vyššiu ako sumu 90 eur tvrdenu žalobcom, ktorý si v súvislosti so zmluvou V1201611014 uplatnil nárok na zaplatenie sumy 70 eur titulom rozdielu medzi sumou čerpania vo výške 160 eur a sumou úhrad žalovanej vo výške 90 eur. Z uvedeného dôvodu súd nárok žalobcu v súvislosti so Zmluvou č. V1201611014 na zaplatenie sumy 70 eur považoval za dôvodný bez skúmania náležitostí tejto úverovej zmluvy, keď žalobca si uplatnil nárok len na rozdiel medzi sumou čerpania a sumou úhrad. Súd nehodnotil ďalšie dôkazy predložené žalovanou v súvislosti s úvermi čerpanými žalovanou pred 20. 10. 2016, či už vo výške 500 eur, či vo výške 140 eur, keďže tieto neboli predmetom daného súdneho konania. Žalobca sa domáhal aj zaplatenia 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 787,60 eura, resp. 70 eur, od 26. 04. 2017 až do zaplatenia. Žalobca si právo podľa § 565

Občianskeho zákonníka, teda predčasné zosplatnenie úveru pre omeškanie s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanej prípismi z 28. 05. 2017, v ktorých oznamoval žalovanej zosplatnenie každého z úverov späťne k 25. 04. 2017, teda v rozpore s § 565 in fine Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Preto je vylúčené posunutie účinnosti (účinkov) zosplatnenia o vyše mesiaca vopred, pred oznámením predčasného zosplatnenia žalovanej. Účinky zosplatnenia podľa § 565 Občianskeho zákonníka totižto podľa názoru súdu nemôžu nastať pred tým, než si veriteľ toto právo uplatní u svojho dlžníka, teda pred tým, než v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka požiada veriteľ svojho dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky. V danom prípade si veriteľ žalovanej uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka na zaplatenie predčasne zosplatnených úverov listom až z 28. 05. 2017. Z uvedeného je preto zrejmé, že žalovaná k 26. 04. 2017 nemohla byť v omeškaní s predčasne zosplatneným úverom č. 120161579, ale bola v omeškaní len s úhradou dlžných splátok splatných do 25. 04. 2017 vrátane. Pokiaľ do 25. 04. 2017 bolo splatných 6 splátok po 79,80 eura, z ktorých žalovaná uhradila sumu 170 eur, dostala sa do omeškania s úhradou splátok vo výške 308,80 eura (478,80 - 170) splatných do 26. 04. 2017, z ktorej sumy, s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Súd v súvislosti s úverovou zmluvou č. 120161579 žalobu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. V súvislosti s úverovou zmluvou č. V1201611014 uplatnený nárok na úrok z omeškania súd žalobcovi priznal, keď úver čerpaný vo výške 160 eur bol splatný 6 mesačnými splátkami - počnúc 19. 11. 2016 (30. deň po poskytnutí úveru), pričom k 25. 04. 2017 bolo splatných všetkých 6 splátok, a tak žalobcovi dôvodne vznikol nárok na úrok z omeškania z prísudku vo výške 70 eur v súvislosti s úverovou zmluvou č. V1201611014. Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (87,48%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny je úspechom žalovanej (12,52%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že v konaní procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 74,96% náhradu účelne vynaložených trov konania.

2. Proti tomuto rozhodnutiu, v jeho vyhovujúcom výroku, podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, udávajúc, že súd skúmal úver č. 120161579 oddelene od úveru V1201611014, tieto úvery však boli poskytnuté spoločne a mali aj byť posúdené spoločne. Nebola informovaná a ani si neuvedomovala, že nejde o ten istý úver, kvôli čomu sa mohlo stať, že podpísala rôzne dokumenty bez toho, aby vedela, čo podpisuje. Má podozrenie, či úver V1201611014 nie je úrokom, ktorý je oddelený od úroku úveru č. 120161576 z dôvodu, aby sa splnila požiadavka zákona č. 129/2010 Z. z. ohľadom maximálnej miery RPMN. Tiež uviedla, že žalobca neuviedol skutočnosť, že firma EduHouse a. s. ako poskytovateľ kurzu zameraného na ochranu spotrebiteľov si nesplnil svoju povinnosť voči nej, pretože v skutočnosti nikdy nedostala žiadnu pozvánku na kurz tejto firmy. Tiež sa súd nezaoberal tým, prečo by žiadala o taký kurz, hlavne vtedy, keď chcela dostať len úver v sume 700 eur, a prečo by tým navýšila svoj dlh. Takéto spojenie úveru a služby sa dá nazvať čudné a nelogické.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné, čo viedlo k takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do zaplatenia sumy 680,25 eura s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 308,80 eura od 26. 04. 2017 do zaplatenia ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo zvyšnom napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do zaplatenia sumy 70 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 70 eur od 26. 04. 2017 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 14. 08. 2019 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 787,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 787,60 eura od 26. 04. 2017 do zaplatenia, ako i zaplatenia sumy 70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 70 eur od 26. 04. 2017 do zaplatenia a s náhradou trov konania. V žalobe dôvodil, že dňa 20. 10. 2016 uzatvoril so žalovanou ako dlžníčkou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120161579, na základe ktorej poskytol žalovanej bezhotovostný úver vo výške 700 eur za úrok vo výške 36,80% z istiny. Celkovú sumu vo výške 957,60

eura sa žalovaná zaviazala uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 79,80 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 03. 05. 2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Následne žalobca v Oznamení o zosplatnení záväzku zo dňa 28. 05. 2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 25. 04. 2017. Žalovaná uhradila žalobcovi titulom poskytnutého úveru 700 eur sumu 170 eur. Dňa 20. 10. 2016 strany sporu uzatvorili i Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. V1201611014, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej viazaný spotrebiteľský úver v sume 160 eur, pričom predmetom financovania úveru bola úhrada kúpnej ceny z kúpnej zmluvy č. 6999 uzatvorenej medzi žalovanou a predávajúcim. Celá pohľadávka žalobcu z tohto úveru v dôsledku nesplnenia povinností žalovanou riadne a včas sa stala splatnou dňa 25. 04. 2017. Ku dňu vyhotovenia žaloby žalovaná uhradila titulom poskytnutého úveru 160 eur sumu 90 eur.

6. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak  
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý  
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov  
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

8. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petitom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

9. Prejednávajúc podané odvolanie žalovanej, čo do zaplatenia sumy 680,25 eura spolu s úrokom z omeškania, z hľadiska jeho odvolacích dôvodov, dospel odvolací súd k záveru, že toto v uvedenom rozsahu nebolo spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v prospech odvolateľky. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie žalobcovi priznanej sumy 680,25 eura s príslušenstvom žalovaná neprezentovala žiadne také odvolacie dôvody, ktoré by boli spôsobilé vyvolať relevantný odvolací prieskum napadnutého rozhodnutia v jeho vyhovujúcom výroku, čo do zaplatenia sumy 680,25 eura s príslušenstvom. Tiež treba uviesť, že z obsahu spisu je nesporné, že žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 700 eur (čiastočne slúžiaci na prefinancovanie iného úveru), ako i to, že žalovaná si svoje povinnosti neplnila riadne a včas.

10. Relevantné odvolacie dôvody žalovaná prezentovala vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu zo zmluvy č. V1201611014, udávajúc, že jej uzavretie je potrebné posudzovať spoločne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120161579, ako i to, že jej úmyslom bolo dostať len úver v sume 700 eura, a nie žiadať o kurz na ochranu spotrebiteľov, ktorý v konečnom dôsledku ani neabsolvovala.

11. V kontexte vyššie uvedeného je potrebné konštatovať, že z obsahu spisu je nespornou skutočnosť, že obe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (na sumu 700 eur aj na sumu 160 eur) boli uzatvorené v totožný deň, keď je tiež zrejmou skutočnosť prezentovaná žalovanou, že obdobnú zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere už uzatvorila so žalobcom v minulosti, a to v apríli 2016, práve v dobe, keď jej bol poskytnutý žalobcom úver vo výške 500 eur. Potom je namieste otázka, ktorú doposiaľ súd prvej inštancie neriešil, čo bolo skutočným dôvodom uzatvorenia zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere na sumu 160 eur na financovanie členstva Štart na základe kúpnej zmluvy č. 6999, keď tak ako tvrdí žalovaná, jej primárnym dôvodom pre uzavretie zmluvy o úvere so žalobcom bolo poskytnutie úveru, a nie členstvo v klube Štart, a teda, či potom argumentácia žalovanej, že obe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere je potrebné posudzovať komplexne, a nie oddelene, nie je opodstatnená. Z okolností danej veci sa doposiaľ totiž javí to, že práve v súvislosti s uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere je súčasne uzatvorená i zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere na financovanie kúpnej ceny z kúpnej zmluvy s tretím subjektom za členstvo v klube na ochranu spotrebiteľa, ktorá skutočnosť sa z hľadiska primárneho záujmu spotrebiteľa, ktorý žiada o poskytnutie úveru javí prinajmenšom nezvyčajná, tak ako to správne pomenovala i žalovaná. Takýto postup žalobcu pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľskom úvere, z toho, čo doposiaľ je z obsahu spisu zrejmé, sa javí ako postup vykazujúci znaky nekalej obchodnej praktiky, ktorú Smernica 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom definuje okrem iného tak, že obchodné praktiky sú nekalé, ak spôsobujú, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal. Tieto zásadné okolnosti prejednávanej veci doposiaľ súd prvej inštancie neskúmal a jeho rozhodnutie doposiaľ neposkytuje žiadnu odpoveď na vyššie uvedené nastolené právne otázky, ktoré v konaní vyšli najavo.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do zaplatenia sumy 680,25 eura s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 308,80 eura od 26. 04. 2017 do zaplatenia ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože v tomto rozsahu vzhliadol odvolanie žalovanej ako nedôvodné, neprezentujúce žiadne opodstatnené odvolacie argumenty a vo zvyšnom napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do zaplatenia sumy 70 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 70 eur od 26. 04. 2017 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom úlohou súdu prvej inštancie bude posúdiť nárok žalobcu na plnenie v kontexte vyššie prezentovaných právnych názorov odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).